

BERICHTEN EN INFORMATIES VAN DE REDERSCENTRALE

GUNSTIGE OPLOSSING VOOR PROBLEMEN INZAKE ARBEIDSONGEVALLENVERZEKERING

Zoals aangekondigd, ging vorige week vrijdag in de zaal van het Fonds voor Arbeidsongevallen, Dienst Zeevisserij, te Oostende de bespreking door tussen een vertegenwoordiging van het Fonds voor Arbeidsongevallen uit Brussel en de Rederscentrale.

De onderhandelingen gingen door onder het voorzitterschap van de heer Dries Claeys, Voorzitter van het Technisch Comité van het Fonds voor Arbeidsongevallen (afdeling zeevisserij) en benevens de Griffier, de heer Van Oost, waren namens het Fonds uit Brussel overgekomen de heren Van Laethem (Directeur) en Depoorter.

De Rederscentrale was vertegenwoordigd door de heren Deroose, Desaeve, Menu, Van Lul en Wittevrongel.

Wij kunnen meteen verklappen dat de resultaten uitermate gunstig zijn. Het heeft weliswaar lang geduurd — de nieuwe wetgeving inzake ongevallenverzekering dateert immers sedert 1972 — maar zoals reeds herhaaldelijk gezegd, bleef een oplossing uit teengevoege van een samenloop van omstandigheden, waaronder regeringswijzigingen, e.d.m.

Een aanhoudend streven heeft echter succes behaald, zodat vanaf 1 januari 1975 volgende regeling zal plaatshebben.

De premiesbasis : zoals bekend werd de premie ongevallenverzekering voorheen berekend per aangemonsterde dag.

Wij zullen hiervan niet meer in het lang en het breed de nadelen aanhalen, maar kunnen mededelen dat vanaf 1 januari de premie per R.M.Z.-dag zal verschuldigd zijn.

Een gunstiger en tegelijk ook logischer oplossing kon men inderdaad niet verwachten.

De premievoet : er kon worden bekomen dat de premievoet ongewijzigd blijft, nl. 7,40 t.h. op de gemiddelde lonen.

Merken wij in verband met één en ander op, dat de heer Minister van Sociale Voorzorg inmiddels zijn goedkeuring aan het principe van betaling per R.M.Z.-dag heeft gegeven.

BIJKOMENDE VERWEZENLIJKINGEN

In het raam van het streven van de Rederscentrale om daar waar mogelijk, de kosten zoveel mogelijk te drukken, werd ook op het stuk van de ongevallenverzekering resultaat bereikt.

Zo kon o.m. worden bekomen, dat de door de reders betaalde premie nog uitsluitend zal worden aangewend voor het financieren van arbeidsongevallen, uitbetalen van renten, pensioenen aan weduwen en wezen...

Met de andere kosten zoals personeel, huur lokalen, kortom de administratiekosten, zal voortaan geen rekening meer worden gehouden in de exploitatie van het Fonds, zodat deze kosten ten laste zullen vallen van de nationale solidariteit en niet meer van de reders alleen.

Dit is van groot belang gezien dergelijke kosten de premielast verzwaren.

Een gelijkaardig gunstig resultaat werd bekomen voor de 12,5 t.h. die op de te betalen premie wordt afgehouden en waarvan de opbrengst bestemd is om aanvullende uitkeringen aan de slachtoffers van arbeidsongevallen uit te betalen t.t.z. alle geïndexeerde renten. De inkomsten hiervan waren tot op heden zelfs deficitair. Nochtans zullen deze uitgaven voortaan ook niet meer in de exploitatierekening van het Fonds worden opgenomen, maar ook ten laste vallen van de nationale gemeenschap. Dit betekent dat deze 12,5 t.h. nog slechts zal worden aangepast, wanneer zulks in het stelsel in nationaal verband geschiedt.

Dit zijn belangrijke bijkomende voordelen, die een rem zullen betekenen voor de uitgaven en derhalve ook op de totaal te betalen premie.

Er is tenslotte een derde bijkomend voordeel, nl. het probleem van de boeten wegens laattijdige betaling.

Het kwam inderdaad tamelijk veel voor, dat reders boeten te betalen kregen wegens het niet vereffenen van de premie op de vervalddag.

De Rederscentrale had een oplossing hiervoor aangevraagd en voorgesteld, en ook dit probleem zal in gunstige zin worden opgelost. Het systeem zal zo werken, dat de reders over voldoende tijd kunnen beschikken om aan hun plichten te voldoen.

PRAKTISCHE REGELING

Zoals eerder medegedeeld, bekwam de Rederscentrale reeds dat vanaf dit jaar de formulieren ook niet meer door de reders zelf zullen moeten worden ingevuld.

De diensten van het Fonds voor Arbeidsongevallen te Oostende zullen voortaan dit werk doen. Omstreeks de 15de van dag na het einde van ieder trimester zullen de reders het reeds ingevulde formulier toege-

zonden krijgen, waarop tevens het bedrag staat welke aan het Fonds verschuldigd is.

Op dit formulier zal de datum staan tegen wanneer uiterlijk deze som zal moeten worden betaald. Dit formulier zal in tweevoud worden toegestuurd, waarvan 1 exemplaar behoorlijk ondertekend aan het Fonds voor Arbeidsongevallen te Oostende zal worden teruggestuurd.

Indien de reder het wenst kan hij «Onder voorbehoud van verificatie» tekenen. Het formulier zal van de betreffende formule zijn voorzien. Dit moet toelaten dat gebeurlijke vergissingen achteraf kunnen worden rechtgezet.

Tot zover de resultaten van de onderhandelingen, waarmee eenieder zeker tevreden zal zijn.

Bijkomende inlichtingen kunnen steeds op het secretariaat van de Rederscentrale worden bekomen.

DE DECCA VERHOOGING POSITIE ONDERHANDELINGEN

In de loop van vorige week hadden ook onderhandelingen plaats met vertegenwoordigers van INES uit Antwerpen, naar aanleiding van de voorgenomen verhoging van de huur- en onderhoudskontrakten voor Decca-toestellen.

Zoals bekend had de Rederscentrale eerder bij Decca Londen bezwaar aangetekend tegen de voorgenomen verhoging van 15 %.

Ook hier kunnen de resultaten als zeer gunstig worden aangezien.

Het voornaamste is het feit dat de verhoging, want daar is niet aan te ontkomen, beperkt zal blijven tot 10 % en dus niet met 15 % zal stijgen. In het raam van het streven naar kostenvermindering of naar het beperken van de kosten terzake in de toekomst, zullen nog een paar ideeën overwogen worden, zelfs met het oog op het verminderen van de kosten voor Decca.

Zo zal bv. naar een formule worden gezocht om op het einde van het jaar een premie toe te kennen wanneer in het buitenland niet op Decca-diensten wordt beroep gedaan. Een tweede mogelijkheid bestaat in het verminderen van de huurbedragen wanneer — voor hen die deze formule kiezen — zesmaandelijks wordt betaald inplaats van driemaandelijks.

Ook zal worden gestreefd naar de terugbetaling van de premie ingeval het schip wordt gesloopt en dit voor het gedeelte van de dag van de sloping tot en met het einde van het kontrakt.

Alhoewel het probleem van terugbetaling ingeval van oplig een moeilijk probleem is, dat reeds jaren geleden werd besproken en waarvoor alle beroepsverenigingen van de Westeuropese visserijstaten, verenigd in de W.E.F.C., bij Decca zijn tussengekomen, zonder resultaat evenwel, zal ook dit geval opnieuw worden behandeld omdat het om verschillende redenen verantwoord is dat huurgeld niet verschuldigd is, wanneer het schip opligt.

Vermelden wij tevens dat ook rekening werd gehouden met de devaluatie van het pond. Teneinde alle reders duidelijk op de hoogte te stellen van wat eigenlijk in het huurkontrakt met Decca staat, wat de formules betekenen die erin voorkomen, hoe de huurprijs en het onderhoudsgeld wordt berekend, e.d.m. zal in samenwerking met Ines Antwerpen, een nota worden opgemaakt ten behoeve van de reders.

Er werd trouwens overeengekomen regelmatig contact te houden met de Inesdirectie te Antwerpen voor alle mogelijke problemen welke de reders wensen op te werpen.

Reders die derhalve uitleg wensen of problemen hebben, kunnen zich steeds richten tot het secretariaat van de Rederscentrale.

Vermeden wij tenslotte dat dit gesprek te Oostende in de vergaderzaal van de Rederscentrale plaatsgreep in aanwezigheid van de heer Theeuws, Beheerder-Directeur van Ines Antwerpen, de heer De Jonghe (technische dienst) en de heer Greefs (boekhouding) van dezelfde maatschappij en de heer Casselman van E.S.A.

Voor de Rederscentrale namen deel de heren Hertsens, Van Lul en Wittevrongel.

RESULTATEN

DANISH PAIR-PROJEKT

Nu voorbereidingen worden getroffen om opnieuw de Danish Pair Trawl te beoefenen, wordt eraan herinnerd dat de resultaten van het gemeenschappelijk projekt ter beschikking liggen op het Rijksstation (Stadhuis 4de verdieping), van alle reders.

De resultaten en de gegevens werden inmiddels verzameld en verwerkt in een niet minder dan 300 bladzijden tellend dokument. Reders die derhalve inlichtingen of dokumentatie wensen of vragen willen stellen kunnen steeds terecht op het Rijksstation.

(vervolg blz. 6)

(Vervolg van blz. 5)

Anderzijds lag het in de bedoeling eerstdaags in de drie havens in samenwerking met het Rijksstation een voorlichtingsvergadering te houden. Wij denken echter dat dit niet de gelukkigste formule is en dat het beter ware dat op een paar dagen per week gedurende een aantal weken in iedere haven zg. «ziddagen» te houden, waarop eenieder die zulks wenst individueel de nodige inlichtingen kan vragen.

Dergelijke dagen zouden worden gehouden in de drie havens en plaatsgrijpen in de burelen waarover de Rederscentrale beschikt in iedere haven. Hiervoor zou uiteraard beroep worden gedaan op het Rijkstation.

Een dergelijke formule is te verkiezen boven één enkele voorlichtingsvergadering omdat op die ene dag er steeds mensen zijn die niet kunnen komen, die dan van de informatie verstoken blijven, terwijl op zo'n vergadering de discussie steeds kan onttaarden in soms nutteloze gesprekken waaraan de reders zelf uiteindelijk weinig hebben, terwijl, volgens de formule van de ziddagen, iedereen op zijn gemak de nodige informatie kan vragen.

Wij zullen onverwijld de leden op de hoogte stellen van de verschillende data na ruggespraak met het Rijksstation.

STEEDS GEEN SCHADE-UITSPRAAK IN KWIKAFFAIRE!

Dinsdag jl. werd voor de rechtbank te Brugge nog maar eens gepleit in het geding dat de Rederscentrale heeft ingesteld tegen de fameuze Verbruikersunie die in januari 1973 — wat vliegt dat tijd — de zeevissers uitkoos als slachtoffer voor ledenwerving. Middel hier toe was de met veel tam-tam aangekondigde perskonferentie waarop met nog meer lef allerlei slogans tegen het visverbruik werden gelanceerd die omwille van het sensationeel karakter gretig door pers en andere nieuwsmedia de wereld werden ingestuurd. Het zijn trouwens diezelfde communicatiemiddelen, voorheen door de verbruikersunie misbruikt, die er thans van beschuldigd worden de hele zaak te hebben opgeschroefd.....

Hoe dan ook, de rechtbank schijnt erg verveeld te zitten met deze gelegenheid, en kan maar steeds niet de knoop doorhakken. Nadat het geval diende herpleit te worden ten gevolge van het overlijden van een der rechters, bestiste zij twee maand geleden dat de Rederscentrale eerst dient te bewijzen dat er schade werd geleden vooraleer er een bedrag aan schadevergoeding wordt uitgesproken! Deze schade werd dus deze week dinsdag henleit maar ondanks tal van aangevoerde bewijsstukken volde steeds geen uitspraak. Ondanks de verminderde gemiddelde prijs voor de bewuste periode, ondanks de gevoelige grotere opvang en derhalve ook ondanks de gedaalde bijdragen ten gevolge van een en ander..... feiten en vaststellingen die voldoende kunnen worden bewezen. Men wil nog treffender bewijzen!

De visventers, winkeliers en anderen die in de bewuste zwarte dagen volgend op de feiten hun verkoop tot soms de helft en meer zagen sinken, vormen het levend bewijs van de geleden schade maar blijkbaar, en jammer genoeg, heeft niemand van hen persoonlijk klacht neergeleerd en werd, voor wat de ambulante vishandel betreft, berijperlijke wijze vertrouwen geschonken aan het Nationaal Verbond der Visventers dat prompt naar het voorbeeld van de Rederscentrale, wél een rechtsreding instelde. Alhoewel deze klacht als gegrond werd

beoordeeld, werd de eis voor schadevergoeding onontvankelijk verklaard omdat een beroepsvereniging niet namens haar leden schadevergoeding kan eisen. Hadden de individuele leden zulks bv. gedaan dan lagen de kansen ongetwijfeld gans anders. De Rederscentrale Productenorganisatie — dus ook niet de Beroepsvereniging VZWO — kan dit wél.

Wat er ook van zij, het is in ieder geval merkwaardig dat over het principe van het geval een beslissing uitblijft. We bedoelen hier de hoofdaanklacht waarop de Rederscentrale zich in eerste instantie had gebaseerd — en dus ook haar verdediger Mr. Heymans — nl. de onverantwoorde, niet-wetenschappelijk gefundeerde actie tegen een bepaalde sektor tengevolge waarvan tal van bij deze sektor betrokken inkomens schadelijke gevolgen hebben ondervonden. Dit zou er op neerkomen dat om het even welke drukkingsgroep ongestraft de ganse bevolking de stuipen op het lijf mag jagen zonder ernstig wetenschappelijk gefundeerd bewijsmateriaal. Minder ernstige wansmakelijke grappen werden reeds straffen uitgesproken..... En diezelfde verbruikersunie werd reeds vroeger voor gelijkaardige feiten veroordeeld! Na iedere «actie» volgt een ledenwerving.....

We begrijpen dan ook niet waarom zo gearzeld wordt en men nog meer bewijzen vergt. Het is waar, het probleem is bijzonder moeilijk en kompleks waar het gaat over 't bepalen van het schadebedrag, afgezien dan van de lagere prijzen, de meer opvang en de mindere ontvangsten aan bijdragen. Precies zoals het moeilijk is het gunstig effect van een propagandakampagne in concrete cijfers uit te drukken.

Dat men echter blijft twifelen aan feiten is verwonderlijk.

Een salamonoordeel is hier misplaatst.

Recht moet zegevieren. Hopen we dat recht en wijsheid de bovenhand halen. Aan onrecht, intriges, machtmisbruik en noem maar op hebben we al meer dan ons lief is.....

ZANDWINNING UIT ZEE

Ook dit is één van de vele problemen die onze aandacht vergen.

Voor een paar maanden verschenen — eindelijk — de uitvoeringsbesluiten op de wet inzake exploratie en exploitatie van ons kontinentaal plateau. Hierin wordt bepaald waar, wie, hoe e.d.m., onderzoeken naar wat dan ook op het kontinentaal vlak mag verrichten, aan zandwinning, olieboringen enz. mag worden gedaan. Het geheel is onderworpen aan een stelsel van vergunningen. Beschreven wordt hoe de aanvragen daartoe moeten worden ingediend, welke procedure zal worden gevolgd om de vergunningen toe te kennen of af te wijzen, hoe bezwaar kan worden aangegetekend, enz.

De Rederscentrale volgt deze gelegenheid. Op haar aandringen en inzonderheid voor wat gebeurlijke zandwinning betreft, werd aangedrongen opdat het bedrijf zou worden geraadpleegd. De heer Poma, Staatssecretaris voor Leefmilieu heeft medegedeeld dat aan een studiegroep opdracht werd gegeven het probleem van de zandwinning uit zee in al zijn aspecten en gevolgen te onderzoeken en hierbij ook de zeevisserssector te raadplegen. Bepaalde geruchten doen de ronde als zou binnenkort aan zandwinning worden gedaan in het gebied Schooneveld voor de oostkust, gebied dat druk door onze garnalenvissers wordt bewerkt.

Bevestiging daarvan kon niet worden bekomen maar in elk geval werden inlichtingen genomen en voor alle zekerheid reeds protest tegen gebeurlijke plannen aangegetekend.

HET GEVAAR VAN ONBEHENDIGE JACHTLUI

Dat duizenden en duizenden jongeren meer en meer naar avonturen en het varen met yahten aangetrokken zijn, is een feit. Velen kopen allerlei oude brol, afgedankte kleine vissersvaartuigen, enz.

Daarenboven zijn er ook veel die zowel voor de zelyacht als deze met motoren voortbewogen, noch technisch noch zeevaardig opgeleid zijn en bij het varen een bestendig gevaar zijn voor zichzelf en voor anderen.

Waar men in het algemeen kleine havens uitzoekt om de gevaren te ontwijken, is het gevaar bij het in- en uitvaren van een haven tot het minimum herleid, althans voor dit gedeelte.

Maar bij het uitvaren van havens zoals Oostende en Zeebrugge, is dit gevaar steeds groot en gebeuren er wekelijks aanvaringen of avonturen, waarvan de meeste steeds verzwegen worden.

Dat niet, elkeen over dezelfde kam dient geschoren, is een feit.

De Nederlandse Overheid heeft met dezelfde problemen af te rekenen als de onze. Maar deze wil het probleem en de gevaren daaraan verbonden zo snel mogelijk oplossen.

OPNIEUW BEMANNINGS- PROBLEEM ?

Via de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening — die slechts door bekend maken van de vacatures bemiddelend optreedt — wordt een circulaire rondgestuurd waaruit blijkt dat de Regie voor Maritiem Transport liefst maar 50 matrozen zal recrutereren. Dit is 5% van het totaal aantal vissers en, bij wijze van sprekend voorbeeld, ca 11% van de Oostendse bemanning!

Voorkeur wordt immers gegeven aan vissers en dan nog aan deze tussen de 21 en 40 jaar voor het loodswezen en 21 en 50 jaar voor de regie. Kortom onze beste (jonge) krachten.

Gaat de miserie dan werkelijk weer beginnen en moet de visserij dan steeds kweekschool zijn voor andere sectoren?!

Wat batens dan de inspanningen en financiële offers die wij getroosten (zoals bv. het fonds voor scheepsjongens) voor het aantrekken van jonge krachten wanneer deze achteraf aangetrokken worden door andere sectoren.

Wij hebben wel begrip voor de vrijheid van arbeid, maar kan men echt niet uit elkaars vaarwater blijven en hoeft deze aanmoediging wel. Kan niet ergens anders worden gerecruëerd, nu vooral men de mond vol heeft over werkloosheid!!!

En indien toch de voorkeur naar vissers gaat, waarom dan niet de leeftijdsgrens verhogen. De Regie zal echt nog goed gediend zijn met minder jonge krachten ook.

In die zin is de Rederscentrale dan ook tussengekomen bij de bevoegde overheid.

Een vaarbewijs noodzakelijk

Het ziet er naar uit, dat de 130.000 Nederlanders, die een boot bezitten, binnenkort een examen zullen moeten afleggen. De Nederlandse regering overweegt inderdaad binnen afzienbare tijd een vaarbewijs in te voeren.

Zonder zo'n vaarbewijs, zo menen de deskundigen van het ministerie van Justitie, is het thans gewoon onmogelijk iemand het varen te verbieden.

Met de vaarproef hoopt de overheid het aantal ongevallen op het water — jaarlijks ongeveer 1000 — te verminderen. Dat er niet meer zijn, is volgens haar alleen maar te danken aan de ervaring van de beroepsschippers.

De jongste tijd zou de politie op het water bovendien steeds meer gevallen van «dronkenschap aan het roer» vaststellen.

En dat is niet verwonderlijk. Wij menen de aandacht van onze Belgische bevoegde Overheid op dit belangrijk probleem te moeten vestigen in de hoop dat ook bij ons spoedig maatregelen van die aard zouden getroffen worden in het belang van alle zeevarenden en de avontuurlijk aangelegde personen.